

DENDERMONDE - 't Botterken Baasrode heeft met de dames (3e nationale) en de micraba's (regionale competitie) al twee prijzen binnengehaald dit seizoen, toch hoopt de club op meer. In die optiek was het dit weekend vooral uitkijken naar het herenteam want zij traden aan in de halve finales van de Beker van Vlaanderen.

Op de krachtbalterreinen te Varsenare, een deelgemeente van Jabbeke, was 't Botterken al vroeg van de partij. Voor Baasrode was vooral de wedstrijd tussen Molenkracht Bree en Osiris Aalst erg interessant. Beide teams speelden er in de vroege avondzon de eerste halve finale voor de beker van Vlaanderen lagere afdeling en 't Botterken hoopte in stilte om toekomstige potentiële tegenstanders al eens aan het werk te zien. Een sterke start van Aalst leidde helaas niet tot de verhoopte zege. De regerend bekerhouder en Limburgse kampioen Bree, bleek te stug en nam na een duidelijke overwinning het ticket voor de finaleplaats dankbaar in handen. Beide teams gaven een goede maar geen onoverwinnelijke indruk. Het vuurwerk zat dus blijkbaar in de tweede halve finale.

't Botterken Baasrode begon om 19.30u aan zijn wedstrijd tegen het vurige Sint-Michiels. De Bruggelingen breien de laatste tijd de zeges aan elkaar en ontpopten zich meer en meer tot het te kloppen team. Baasrode nam maar liefst 7 spelers mee richting West-Vlaanderen. Kevin Seghers, Timo Florkin, Jaime Andries, Ewoud Augustus, Gerry Van Nieuwenhove, Kurt Anthoon en Reindert Van Reusel tekenden pressent. Maar blessurezorgen teisterden Baasrode al een tijdje. Kurt Anthoon nog steeds met een schouderprobleem, startte aan de kant. Jaime Andries, nog last van een spierscheur, eveneens aan de zijlijn. Achterman Timo Florkin, de voorbije weken aan de kant, werd vrijdagavond door de kine in allerijl speelklaar gemaakt. Kevin Seghers nog steeds last van de hand en pols maar wel spelend met de nodige steunverbanden.

Veelzeggend uiteraard en meteen ook de reden waardoor de titel in 3e nationale Baasrode uit handen glipte. Maar dit is de beker, dit is een ander verhaal en trainer Patrick Windey stelde zijn aanvangsviertal op bestaande uit Ewoud Augustus, Timo Florkin, Kevin Seghers en Gerry Van Nieuwenhove.

Vijf minuten lang duurde de studieronde, geen enkel team kwam tot scoren. twee ijzersterke defensies stonden tegenover elkaar. Beide teams legden het tempo heel wat hoger dan de halve finale van Aalst en Bree. De aanvallers kregen weinig ruimte, ze moesten van te ver de doelworpen nemen en was er eens een kans... dan stond er aan beide zijden een sterke achterman die het doelgebied schoonhield.

En plots... kende 't Botterken een moment van zwakte. Of wat een betere weergave is: de hoge druk van de grijs-rode verdedigers op de Baasroodse werpers werd te hoog en ze dwongen Baasrode gewoon in de fout. Enkele eerste worpen van Baasrode werden onderschept en Sint-Michiels maakte dankbaar gebruik om meteen tot 1-6 uit te lopen. Nadien volgde nog een puike West-Vlaamse rugworp en nog een enkele score zodat Baasrode na 10 minuten meteen een eerste time-out vroeg. Het pijnpunt van Baasrode werd meteen bloot gelegd in deze halve finale... een werpkrachtprobleem... Wegkomen uit dat eigen doelgebied en terreinwinst boeken waren de sleutel om deze wedstrijd te winnen. Pas na de time out kon Baasrode min of meer opnieuw gelijke tred houden. Baasrode zocht naar oplossingen om de achterstand te reduceren en bracht Kurt Anthoon voor Ewoud Augustus maar het spelbeeld veranderde niet. Baasrode en Sint-Michiels bleven ondanks die kloof op het scorebord elkaar nadien weer in evenwicht houden. 6-14 werd dan ook de ruststand.

't Botterken blijft natuurlijk een team dat tot onmogelijke dingen in staat is en stond al eerder in situaties als deze. Maar na de kampwissel was het toch vooral Sint-Michiels dat de boventoon voerde (6-16). Een Baasroodse rugworp bracht plots hoop en tekenen van herstel sierden even later het spelbeeld. Stille hoop aan de zijlijn maakte zich plots meester en ook bij Sint-Michiels voelde men plots de nood om de wedstrijd stil te leggen met een tactische time-out.

De bijsturingen aan West-Vlaamse zijde waren blijkbaar voldoende om opnieuw de wedstrijd onder controle te krijgen. Baasrode probeerde toch stilaan meer gewicht in de schaal te werpen maar kende pech. Een paar doelworpen die nipt buitengingen, net op het moment de kansen kwamen, weerhield Baasrode ervan om zich terug in de match te knokken. En toch ... met nog 7 minuten te gaan en een 12-19 op het scorebord waren er tekenen van vermoeidheid merkbaar aan de overzijde en opnieuw wisselde Baasrode nogmaals om toch alsnog iets te proberen maar dit Sint-Michiels was sterk, erg sterk.

Vier minuten voor tijd stond nog steeds diezelfde kloof op het scorebord en de mogelijkheden om het Brugse blok te ontwrichten waren uitgeput. Er werd besloten om iedereen nog een paar spelminuten te bezorgen. Sint-Michiels nam toen meteen nog even een extra voorsprong (13-22). Met een late, erg verre en krachtige rugworp die doorheen de verdediging van Sint-Michiels sneedt kon de ingekomen Ewoud Augustus nog milderden maar verder dan 15-22 kwam Baasrode niet meer.

Met deze nederlaag verdwijnt de laatste Baasroodse vertegenwoordiger uit de Beker van Vlaanderen. De Baasroodse Botter strandde dus in de halve finales en de heren van 't Botterken zullen ondanks een knap seizoen prijsloos blijven, al is er mathematisch nog de mogelijkheid tot promotie naar 2e nationale. Maar de kans is gezien de omstandigheden wel erg klein.

De sterkste ploeg heeft dit weekend gewonnen, helaas was het dit keer dus niet Baasrode. Het voetbalstadion van Ingelmunster zal op 26 mei het decor zijn voor een finale tussen Bree en Sint-Michiels Brugge.

